

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Pavla Molka v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, pracoviště Hybernská 18, Praha 1, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 8. 2015, čj. 6 A 139/2015-28, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 7. 2016, čj. 62 A 206/2015-27,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se podáním označeným jako „*správní žaloba*“ domáhal u Krajského soudu v Brně zrušení usnesení Městského soudu v Praze označeného v záhlaví. Krajský soud podaný návrh podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřípustný odmítl, neboť rozhodnutí soudu není úkonem správního orgánu ve smyslu § 65 s. ř. s.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud konstatuje, že nyní projednávaná kasační stížnost je další z řady věcí, v nichž stěžovatel podává opakované žaloby a další podání, které směřuje proti aktům rozhodovací činnosti soudů. Jak je zdejšímu soudu známo z jeho činnosti, stěžovatel obdobný postup volil i v mnoha jiných věcech (srov. např. řízení vedená u tohoto soudu pod sp. zn. 1 As 61/2016, 1 As 55/2016, 1 As 5/2015, 6 As 261/2014, 6 As 251/2014, 3 As 179/2014, 2 As 163/2014, 2 As 162/2014, 7 As 134/2014 atd.). Stěžovatel v těchto věcech podává „správní žaloby“ proti rozhodnutím soudů vydaným (zejména) ve správním soudnictví. Po odmítnutí žaloby krajským soudem stěžovatel buď usnesení o odmítnutí napadne další žalobou, nebo proti němu podá kasační stížnost. Nejvyšší správní soud kasační stížnosti stěžovatele v těchto věcech opakovaně odmítá, případně řízení o nich zastavuje pro nezaplacení soudního poplatku (po zamítnutí žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků z důvodu „zjevně neúspěšného návrhu“ ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s.). Tato rozhodnutí Nejvyššího správního soudu

stěžovatel napadá dalšími „správními žalobami“, čímž v konečném důsledku vytváří jakýsi „bludný kruh“, v němž se zcela ztrácí podstata věci, ve které se původně soudil. Nejvyšší správní soud tuto situaci popsal například v usnesení ze dne 29. 10. 2014, čj. 2 As 162/2014-42, „z procesního postupu stěžovatele, a to nejen v nyní posuzované věci, je zřejmé, že mu jde zejména o generování dalších a dalších soudních rozhodnutí, o (...) bezobsažné souzení se pro souzení.“; a též v usnesení ze dne 18. 2. 2015, čj. 1 As 5/2015-36: „z podání stěžovatele nelze dovozovat, že by jeho snahou byla ochrana jeho veřejných subjektivních práv, ale pouze zpochybňování jednotlivých rozhodnutí soudů v nekonečně se řetězícím procesu, jevícím znaky obstrukční hry bez smysplupného významu“.

[4] V projednávané věci stěžovatel podává kasační stížnost opět proti usnesení, kterým krajský soud odmítl jeho „správní žalobu“ proti usnesení Městského soudu v Praze. Přestože je kasační stížnost formálně přípustná, s ohledem na okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje svá práva (a to zejména právo na soudní ochranu), nelze považovat podání kasační stížnosti za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Chování stěžovatele naopak naplňuje znaky zneužití práva, které Nejvyšší správní soud vymezil např. v rozsudku ze dne 10. 11. 2005, čj. 1 Afs 107/2004 - 48, č. 869/2006 Sb. NSS. Zneužitím práva se rozumí „situace, kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené“ (srov. k tomu též usnesení NSS ze dne 13. 11. 2014, čj. 10 As 226/2014-16).

[5] Z výše uvedených důvodů soud kasační stížnost jako nepřipustnou odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) za použití § 120 s. ř. s. (shodně též cit. usnesení NSS čj. 10 As 226/2014-16). V souladu se zásadou hospodárnosti řízení NSS nepřistoupil k provedení dalších procesních úkonů, tj. stěžovatele nevyzýval k zaplacení soudního poplatku, ani k doložení zastoupení advokátem.

[6] S ohledem na nepřipustnost podaného návrhu se Nejvyšší správní soud nezbyval namítanou podjatostí soudců krajského soudu ani podnětem k zahájení kárného řízení.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu